

Sygn. akt VI GC 326/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w S. przeciwko: W. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Z.P.U. (...) W. W. w S.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty z dnia 14 marca 2014r. sygn. akt VI GNc 113/14 wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy

w R. VI Wydział Gospodarczy przy czym kwota określona w nakazie zapłaty płatna jest solidarnie z kwotą zasądzoną od pozwanego Zakładów Zespołów (...) Sp. z o.o. w S. prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 14 marca 2014r. sygn. akt VI GNc 113/14 wydanym

w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy.

Sygn. akt **VI GC 326/14**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 stycznia 2016 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwani W. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Produkcyjno-Usługowy (...) z siedzibą w S. i Zakład Zespołów (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. solidarnie zapłacili powodowi, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty, kwotę 716.869,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że pozwany W. W. zawarł w dniu 30 lipca 2010 r. z Nadszańskim Bankiem Spółdzielczym w S. umowę kredytu nr (...), na podstawie której Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 800.000 zł, zabezpieczonego między innymi wekslem własnym in blanco wystawionym przez W. W. i poręczonego przez Zakład Zespołów (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej z Nadszańskim Bankiem Spółdzielczym, (...) sp. z o.o. nabył od tego banku przysługującą bankowi wobec W. W. wymagalną wierzytelność wynikającą z ww. umowy kredytowej. O zawartej przez powoda z bankiem umowie przelewu wierzytelności, bank zawiadomił pozwanych. Po nabyciu wierzytelności powód dokonał uzupełnienia weksla zgodnie z deklaracją wekslową. Powód powiadomił pozwanego W. W. o wypełnieniu weksla wzywając go do jego wykupu, jednakże pozwany wezwania tego nie wykonał. Powód zwrócił się z wezwaniem o dokonanie płatności również do pozwanej spółki, jako poręczyciela zobowiązań W. W., jednakże płatność ta nie została dokonana.

W dniu 14 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w R. w sprawie sygn. akt GNc 113/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodnie z żądaniem pozwu.

W dniu 1 kwietnia 2014 r. zarzuty od przedmiotowego nakazu zapłaty skutecznie, wniósł pozwany W. W. zaskarżając przedmiotowy nakaz zapłaty w całości wnosząc zarazem o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu powyższego pozwany odwołał się do okoliczności związanych z nieważnością przedsięwziętych przez niego czynności prawnych w postaci umowy zawartej w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) z dnia 15 listopada 2012 r. pomiędzy W. W. a (...) sp. z o.o. dotyczącej przeniesienia w formie aportu prawa własności nieruchomości i lokalu niemieszkalnego oraz prawa użytkowania wieczystego oraz nieważności złożonego oświadczenia woli zawartego w akcie notarialnym rep. A nr 3 (...) w przedmiocie przystąpienia do spółki (...) sp. z o.o. i objęcia 69 udziałów oraz ich pokrycia aportem w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa pod nazwą Zakład Produkcyjno-Usługowy (...), jako czynności prawnych dokonanych pod wpływem błędu. Okoliczności te objęte są postępowaniem toczącym się przed tut. Sądem o sygn. akt VI GC 424/13. Wskazywał, iż do nowoutworzonej spółki (...) sp. z o.o. oprócz całego swego majątku w postaci aktywów wniósł też pasywa, tj. kredyt w Nadszańskim Banku Spółdzielczym objęty pozmem w niniejszej sprawie.

W uzupełnieniu powyższych zarzutów, pismem złożonym na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2015 r. strona pozwana podtrzymała żądanie oddalenia powództwa w całości, a także wniosła o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Nadto podniosła zarzut uzupełnienia weksla niezgodnie z treścią deklaracji wekslowej zawartej pomiędzy W. W. a Nadszańskim Bankiem Spółdzielczym, zarzut naruszenia zasad współzycia społecznego, a także czynienie przez powoda ze swojego prawa użytku, który jest sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa na zasadzie art. 5 k.c.

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w R. zawiesił niniejsze postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., do czasu zapadnięcia prawomocnego orzeczenia w sprawie o sygn. akt VI GC 424/13 toczącej się przed Sądem Okręgowym w R..

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w R. podjął zawieszony postępowanie.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczas wyrażone stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany W. W. zawarł w dniu 30 lipca 2010 r. z Nadszańskim Bankiem Spółdzielczym w S. umowę kredytowej linii hipotecznej „Mój biznes” nr (...), na podstawie której bank udzielił mu kredytu w kwocie 800.000 zł zabezpieczonego między innymi wekslem własnym in blanco wystawionym przez W. W. i poręczonego przez Zakład Zespołów (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Warunki wypełnienia weksla określała deklaracja wekslowa złożona przez pozwanego. W. W. na dzień 15 lipca 2011 r. posiadał zadłużenie wobec banku z tytułu kredytu w wysokości 752.882,09 zł. Pozwany nie płacił regularnie zobowiązań wynikających z umowy kredytu. Bank wzywał bezskutecznie stronę pozwaną do zapłaty należności. Z uwagi na zaleganie przez W. W. ze spłatą kredytu, bank wypowiedział umowę kredytową, a następnie sprzedał wierzytelność. Zgodnie z § 21 ust. 1 ww. umowy kredytu wymagalne i niespłacone w terminie wierzytelności wynikające z niniejszej umowy bank może przenieść na osoby trzecie, na co kredytobiorca wyraża zgodę; wraz z nabywanymi wierzytelnościami na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nimi prawa.

(dowód: umowa kredytowej linii hipotecznej „Mój biznes” nr (...) – k. 17-21, aneks do umowy nr (...) z dnia 15 lipca 2011 r. – k. 22, umowa poręczenia nr (...) z 30 lipca 2010 r. – k. 23, deklaracja poręczyciela – k. 24, deklaracja wekslowa – k. 25, weksel in blanco – k. 6, pismo Nadszańskiego Banku Spółdzielczego z dnia 6 sierpnia 2013 r. – k. 63, zeznania świadka I. D. – k. 245v-246, zeznania świadka M. B. – k. 245v-246, zeznania świadka J. S. – k. 246, zeznania przedstawiciela powoda Z. J. – k. 316, zeznania pozwanego W. W. – k. 316)

W dniu 15 listopada 2012 r. przed notariuszem E. S., W. W. podpisał dwa akty notarialne, tj. rep. A numer (...) stanowiący protokół wraz z oświadczeniem o przystąpieniu do (...) sp. z o.o. i objęciu udziałów, a następnie akt notarialny rep. A numer (...), tj. umowę przeniesienia prawa własności nieruchomości, użytkowania wieczystego działki oraz własności budynków tytułem aportu.

(dowód: akt notarialny rep. A nr (...) – k. 46-50, akt notarialny rep. A nr (...) – k. 51-56)

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności wraz z ustanowionymi zabezpieczeniami zawartej w dniu 30 grudnia 2013 r. z Nadszańskim Bankiem Spółdzielczym, (...) sp. z o.o. nabył przysługującą bankowi wobec strony pozwanej wymagalną wierzytelność wynikającą z umowy kredytowej nr (...) wraz z wszystkimi zabezpieczeniami tej umowy, m.in. wekslem in blanco, wystawionym przez W. W. i poręczonym przez Zakład Zespołów (...) sp. z o.o. Nadto na podstawie ww. umowy sprzedaży wierzytelności, (...) sp. z o.o. nabył wierzytelność wynikającą z umowy o kredyt w rachunku bieżącym nr (...) zawartą w dniu 12 marca 2012 r. pomiędzy Nadszańskim Bankiem Spółdzielczym a W. W.. O zawartej umowie przelewu wierzytelności bank zawiadomił W. W..

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z ustanowionymi zabezpieczeniami – k. 26-29v, umowa o kredyt w rachunku bieżącym nr (...) – k. 259-263v, pismo Nadszańskiego Banku Spółdzielczego z dnia 31 grudnia 2013 r. – k. 64, zeznania świadka I. D. – k. 245v-246, zeznania świadka M. B. – k. 245v-246, zeznania świadka J. S. – k. 246, zeznania przedstawiciela powoda Z. J. – k. 316, zeznania pozwanego W. W. – k. 316)

Z uwagi na nieuregulowanie wynikającego z umowy kredytowej zobowiązania, powód wypełnił weksel zgodnie z deklaracją wekslową. Pismem z dnia 19 lutego 2014 r. (...) sp. z o.o. zawiadomił pozwanego, iż weksel in blanco, złożony przez W. W. i poręczony przez Zakład Zespołów (...) sp. z o.o., jako zabezpieczenie spłaty kredytu, został wypełniony przez powoda na kwotę 716.869,24 zł z datą płatności na dzień 27 lutego 2014 r. oraz wezwał ich do jego wykupu. We wskazanym terminie pozwany nie wykonał zobowiązania wekslowego.

(dowód: deklaracja wekslowa – k. 25, weksel in blanco – k. 6, pismo strony powodowej z dnia 19 lutego 2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 30-35, zeznania przedstawiciela powoda Z. J. – k. 316, zeznania pozwanego W. W. – k. 316)

Pozwem wniesionym w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w R. o sygn. akt VI GC 424/13 powód W. W. dochodził stwierdzenia nieważności czynności prawnych w postaci umowy zawartej w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) z dnia 15 listopada 2012 r. pomiędzy W. W. a (...) sp. z o.o. dotyczącej przeniesienia w formie aportu prawa własności nieruchomości i lokalu niemieszkalnego oraz prawa użytkowania wieczystego oraz nieważności złożonego oświadczenia woli zawartego w akcie notarialnym rep. A nr (...) w przedmiocie przystąpienia do spółki (...) sp. z o.o. i objęcia 69 udziałów oraz ich pokrycia aportem w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa pod nazwą Zakład Produkcyjno-Usługowy (...), jako czynności prawnych dokonanych pod wpływem błędu. W dniu 19 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI GC 424/13 Sąd Okręgowy w Rzeszowie wydał wyrok i uwzględnił powództwo w całości. Na skutek apelacji pozwanego od ww. wyroku, Sąd Apelacyjny w R. wyrokiem z dnia 22 października 2015 r. sygn. akt I ACa 237/15 w pkt I zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: w pkt 1 oddalił powództwo, w pkt 2 zasądził od powoda W. W. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. w likwidacji w S. kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz w pkt II zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 55.502 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Od wyroku Sądu Apelacyjnego w R. W. W. złożył skargę kasacyjną.

(dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego w R. z dnia 22 października 2015 r. – k. 333-369v, skarga kasacyjna – k. 377-381v)

Powyższy stan faktyczny został przez Sąd ustalony na podstawie dowodów z dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy. Sąd uznał dowody te za wiarygodne, albowiem ich autentyczność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron, a ponadto Sąd nie znalazł podstaw do ich podważenia z urzędu.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również zeznania świadków I. D., M. B. i J. S. oraz stron procesu, w imieniu których zeznawali za powoda Z. J., a za pozwanego W. W.. W ocenie Sądu należało dać wiarę tym zeznaniom, bowiem

były one spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały, jak również nie były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie.

Sąd oddalił natomiast wniosek dowodowy o przesłuchanie S. K., albowiem okoliczności, na które miałyby zeznawać świadek były niesporne w niniejszej sprawie, a także dowody złożone przez pozwanego w postaci artykułów prasowych zalegających w aktach sprawy, gdyż nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie wskazać należy, iż po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla gwarancyjnego, spór z płaszczyzny prawa wekslowego przenosi się na ogólną płaszczyznę stosunku prawa cywilnego. Strony mogą zatem powoływać się na podstawy faktyczne i prawne wynikające z łączącego je stosunku prawnego, który jest źródłem dochodzonego przez powoda roszczenia cywilnoprawnego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 1997 r., sygn. akt I KKN 48/97, OSNC 1997/9/124). Wobec odnoszenia się przez obydwie strony procesu (powoda już w pozwie), a po wniesieniu zarzutów przez pozwanego do stanowiącej *causae* wystawienia weksla umowy kredytu, rozpoznając niniejszą sprawę Sąd rozstrzygał spór nie tylko na płaszczyźnie prawa wekslowego, ale również przechodząc na płaszczyznę stosunku cywilnoprawnego, ległego u podstaw wystawienia i poręczenia weksla.

Rozpoznając spór w postępowaniu zwykłym toczącym się na skutek wniesienia zarzutów do nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym Sąd zobligowany jest odnieść się tylko i wyłącznie do zarzutów podniesionych przez pozwanego w tym kwalifikowanym piśmie procesowym, ponieważ zgodnie z art. 493 § 1 k.p.c. i art. 495 § 2 k.p.c., wszelkie zarzuty pod rygorem ich utraty powinny być przedstawione w piśmie procesowym zawierającym zarzuty od nakazu zapłaty.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawały okoliczności zawarcia przez Nadszański Bank Spółdzielczy w S. z W. W. umowy kredytowej linii hipotecznej „Mój biznes” nr (...), a także zabezpieczenia roszczeń poprzez wystawienie przez W. W., a poręczonego przez Zakład Zespołów (...) sp. z o.o. w S., weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową i wydania go. Bezsporne w niniejszej sprawie było również to, iż pozwany nie spłacił wszystkich należności wynikających z umowy kredytu. W szczególności nie kwestionowano kwoty, na którą weksel wypełniony ani sposobu jej wyliczenia. Spór natomiast – uwzględniając treść podniesionych przez stronę pozwaną zarzutów – ogniskował się *de facto* w ramach szeroko zakreślonej bezpodstawności dochodzonych roszczeń.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 10 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (Dz.U. 1936 nr 37, poz. 282 ze zm.) możliwe jest sporządzenie weksla niezupełnego w chwili jego wystawienia, tj. weksla in blanco. Przedmiotowy weksel pełni w obrocie gospodarczym przede wszystkim funkcję gwarancyjną, która charakteryzuje się tym, że strony zawierające umowę pragną zabezpieczyć ewentualne roszczenia mogące z niej wyniknąć, ale nie są w stanie w momencie zawarcia umowy oznaczyć chociażby wysokości tych roszczeń lub daty płatności. W tym celu strona, która ma stać się dłużnikiem wynikającego z danej umowy roszczenia, podpisuje blankiet wekslowy, upoważniając jednocześnie drugą stronę do wypełnienia go brakującymi składnikami. Podkreślić trzeba, iż samo zamieszczenie podpisu na dokumencie nie powoduje powstania zobowiązania wekslowego, albowiem do jego powstania konieczne jest wydanie dokumentu. Nadto należy podnieść, że weksel in blanco powinien być wypełniony zgodnie z zawartym między stronami porozumieniem wekslowym.

Roszczenie pozwu opierało się na zobowiązaniu wekslowym – z weksla in blanco nabytego przez powoda przed jego wypełnieniem. Zgodnie z umową sprzedaży wierzytelności jej przedmiotem była między innymi sprzedaż wierzytelności wraz ze wszystkimi zabezpieczeniami przysługującej względem pozwanego z umowy kredytowej linii hipotecznej z dnia 30 lipca 2010 r. zabezpieczonej wekslem in blanco.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu pozwanego, iż uzupełnienie weksla nastąpiło niezgodnie z treścią deklaracji wekslowej zawartej pomiędzy pozwanym W. W. a Nadszańskim Bankiem Spółdzielczym. W ocenie

pozwanego weksel in blanco mógł zostać wypełniony jedynie przez Nadsański Bank Spółdzielczy, a nie przez powoda. Wskazać należy, że błędny jest pogląd pozwanego o nieprzenoszalności weksla gwarancyjnego in blanco. Za zgodne i utrwalone w orzecznictwie i piśmiennictwie uznać należy stanowisko, że weksel in blanco – co do zasady – może być przedmiotem obrotu, i to także przed wypełnieniem.

Sąd Okręgowy wskazuje za Sądem Najwyższym, iż weryfikacja zarzutu dotyczącego wypełnienia weksla in blanco niezgodnie z treścią zawartego porozumienia następuje poprzez zbadanie tzw. stosunku podstawowego łączącego wystawcę weksla z jego odbiorcą, z którego wynika (lub nie) określone roszczenie inkorporowane w treści wypełnionego weksla (wyrok z 13 grudnia 2012 r. V CSK 21/12, Lex nr 129397). Podziela jednocześnie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, iż to pozwanego obciąża ciężar dowodu, iż weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem (wyroki: z dnia 28 października 2011 r. VI ACa 546/11, Lex nr 1136133 i z dnia 25 września 2013r. I ACa 450/13, Lex nr 1383548), a takiemu obowiązkiowi pozwany nie sprostał.

Należy w tym miejscu wyjaśnić, że przyszła wierzytelność jaka została wykreowana wystawieniem weksla in blanco, jest uważana za przenoszalną. Dopuszcza się przy tym przeniesienie wraz z nią uprawnienia do uzupełnienia weksla in blanco, chyba że co innego wynika z treści upoważnienia do uzupełnienia (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2004 r., II CK 170/04, nie publ., z dnia 19 listopada 2004 r., V CK 228/04, OSP 2005, nr 11, poz. 130, z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 25/00, OSNC 2001, nr 7-8, poz. 117, oraz z dnia 5 lutego 1998 r., III CKN 342/97, OSNC 1998, nr 9, poz. 141). Przy czym, w wypadku, gdy weksel in blanco nie jest zaopatrzony w indos, a z taką sytuacją mamy niewątpliwie do czynienia w niniejszej sprawie (brak umieszczonego na wekslu czy przedłużce pisemnego indosu) – weksel in blanco może być przeniesiony tylko według przepisów o przelewie wierzytelności (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 1998 r., III CKN 342/97, OSNC 1998 r. nr 9, poz. 141 i z dnia 9 września 2004 r., II CK 499/03 i powołaną w nich dalszą judykaturę).

W wyroku z dnia 2 lutego 2006 r. II CK 392/05 (Lex nr 607106) Sąd Najwyższy wskazał, iż wypełnienie weksla in blanco może być tylko wówczas uważane za niezgodne z wolą dłużnika, jeżeli sprzeciwia się ono wyraźnie oświadczonej wobec wierzyciela woli dłużnika, a taka okoliczność nie została w sprawie wykazana. W uzasadnieniu cytowanego orzeczenia podkreślono też, iż przyszła wierzytelność z weksla in blanco jest powszechnie uważana za przenaszalną. Weksel in blanco może być przedmiotem obrotu na podstawie przepisów prawa cywilnego (przelew wierzytelności połączony z wydaniem dokumentu), a następnie wypełniony przez nabywcę i przedstawiony do wykupu z uzyskaniem tytułu do dochodzenia roszczenia z weksla w razie braku zapłaty dłużnika; nabycie weksla przed wypełnieniem wywołuje skutki „zwykłej cesji”. Uzupełnienie weksla jest prawidłowe, jeśli dokona go uprawniony podmiot, przy czym w następstwie tego uzupełnienia nie może on uzyskać więcej praw niż jego poprzednik i o tyle obieg niewypełnionego weksla różni się od zasad prawa wekslowego. W przedmiotowej sprawie oznacza to zatem wstąpienie powoda w dotychczasową sytuację prawną dotychczasowego wierzyciela pozwanego. Innymi słowy, wypełnienie weksla przez powoda mogło nastąpić tylko w takim zakresie, jaki był objęty porozumieniem pomiędzy pozwanym a ich pierwotnym wierzycielem.

W ocenie Sądu żaden z zarzutów strony pozwanej nie mógł stanowić podstawy do tego, aby nakaz zapłaty został uchylony. Podzielając powyższe stanowisko co do ciężaru dowodu, w ocenie Sądu, strona pozwana nie udowodniła, iż weksel został wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową. Weksel o charakterze gwarancyjnym miał zabezpieczać roszczenia wynikające z umowy kredytu, jaką zawarł Nadsański Bank Spółdzielczy i W. W.. Strona powodowa w niniejszym procesie wykazała, że nastąpiło przeniesienie na nią uprawnienia do wypełnienia tego weksla i wpisania siebie jako uprawnionego wierzyciela wekslowego. Takim dowodem jest pisemna umowa cesji wierzytelności, o której mowa w art. 509 i nast. k.c. Przelew wierzytelności jest umową, na mocy której uprawniony posiadacz weksla przenosi na cesjonariusza daną wierzytelność. Skutkiem cesji jest przejście z majątku cedenta do majątku cesjonariusza zarówno wierzytelności inkorporowanej w wekslu niezupełnym, jak i związanego z nim uprawnienia do uzupełnienia weksla.

Okoliczności przekazania posiadania weksli i ich wypełnienia przez powoda uprawniały zaś w ocenie Sądu Okręgowego do stwierdzenia, iż doszło do przeniesienia praw z weksla na podstawie umowy przelewu wierzytelności

w oparciu o art. 517 § 2 k.c. i art. 921¹² k.c. Deklaracja wekslowa, jak również umowa poręczenia, które zostały przedłożone do akt sprawy, w sposób jednoznaczny wskazują, jakie warunki musiały być spełnione, aby uznać że weksel został wypełniony w sposób prawidłowy. Trzeba też zaznaczyć, że w umowie kredytowej nie było zakazu dokonywania przelewów wierzytelności wynikających z tejże umowy. Zadłużenie W. W. było wymagalne, w związku z tym bank miał prawo sprzedać wierzytelność. Jedynie w przypadku jednoznacznych zakazów można by było stwierdzić, że nabywca takich wierzytelności nie ma prawa do wypełnienia weksla in blanco. W umowie takich zakazów nie było, w związku z tym powód miał prawo wypełnić weksel i go wypełnił. W treści deklaracji wekslowej również nie zostało stwierdzone, że tylko bank upoważniony jest do wypełnienia weksla. Sąd analizując deklarację wekslową, umowę poręczyciela, jak i treść weksla uznał, że wypełnienie weksla nastąpiło zgodnie z tymi dokumentami. Weksel gwarancyjny in blanco wystawiony przez W. W., a poręczony przez Zakład Zespołów (...) sp. z o.o. w chwili przedstawienia go do zapłaty, spełniał wszelkie warunki uznania go za ważny. Zobowiązanie, które weksel zabezpieczał było skuteczne i wymagalne, a pozwany nie uregulował go po otrzymaniu wezwania do zapłaty.

Podnoszony zarzut naruszenia art. 5 k.c. opierający się na okolicznościach, które były przedmiotem innego postępowania, które zostało prawomocnie zakończone, Sąd również miał na uwadze przy ocenie niniejszego. Należy stwierdzić, że w sytuacji gdyby nawet kasacja W. W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w R.z dnia 22 października 2015 r. została uwzględniona, a więc Sąd stwierdziłby nieważność złożonych przez W. W. oświadczeń woli wobec spółki (...) sp. z o.o. w zakresie przeniesienia na jej rzecz majątku W. W. i przystąpienia w charakterze wspólnika do tej spółki, to tym samym ustanie z mocy prawa wynikająca z przepisu art. 55⁴ k.c. odpowiedzialność solidarna (...) sp. z o.o. wobec powoda, a zatem dłużnikiem powoda pozostanie wyłącznie W. W..

Na marginesie wskazać należy, iż przepis art. 5 k.c. nie może stanowić samodzielnej podstawy powództwa, co oznacza, że bezpośrednio na jego podstawie nie można oprzeć żądań. Podstawę taką stanowią inne przepisy prawne, których przesłanki zostały spełnione w związku z zaistnieniem nadużycia prawa.

Pozwany nie zakwestionował wysokości istniejącego zadłużenia wobec strony powodowej, dochodzonego w niniejszym postępowaniu, z tego względu Sąd w tym zakresie zaniechał postępowania dowodowego.

Z tych względów powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości jako uzasadnione zarówno na gruncie stosunku podstawowego wynikającego z zawartej umowy kredytu, jak i zobowiązania wekslowego zaciągniętego przez pozwanego przez złożenie podpisu pod wekslem własnym.

Rozpoznając zatem spór w granicach określonych zarzutami od nakazu zapłaty, Sąd Okręgowy na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (wskazując na odpowiedzialność solidarną z poręczycielem wynikającą z prawomocnego nakazu), w tym zawarte w nim rozstrzygnięcie o kosztach postępowania stosownie do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Na rzeczne koszty procesu składała się zaś opłata od pozwu w wysokości 8.961 zł, a także koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz.U. 2002 poz. 1349) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie wskazanych przepisów orzekł jak w sentencji wyroku.